

Città di notte¹

Inquieto nella tradotta
che ti sfiora così lentamente
mi tendo alle tue luci sinistre
nel sospiro degli alberi.

Mentre tu dormi e forse
qualcuno muore nelle alte stanze
e tu giri via con un volto
dietro ogni finestra – tu stessa
un volto, un volto solo
che per sempre si chiude.

¹ Vittorio Sereni, *Poesie*. Edizione critica a cura di Dante Isella. Milaan: Mondadori, 1995, p. 60.

Stad in de nacht²

Vol onrust, in de soldatentrein
die zo langzaam langs u glijdt,
buig ik mij naar uw trieste lichten
in het kreunen van de bomen.

Terwijl ge slaapt en misschien
iemand sterft in de hoge kamers
en ge voorbijwentelt met een gezicht
achter ieder venster, – zijt ge zelf
een gezicht, niets dan een gezicht
dat voor altijd zich sluit.

² Ypes, *Olijven en zilveren populieren*, p. 103. De redacteur van de kritische editie van de Gedichten (vgl. noot 1) citeert op p. 425 een uitspraak van Sereni waaruit blijkt dat met de stad in de titel Milaan bedoelde. De persoonlijke voornaamwoorden verwijzen dus naar die stad.